

Абдулъ-Азисъ-Ханъ; отъ двѣтъ му страни двѣ оглѣдала въ черни кржила; слѣтъ оглѣдалата, отъ дѣсна страна, Свѣти Георги, етжикалъ съ краката си дракона, приличенъ на ягне. Тога е *Гериевденъ*, майскій праздниктъ, отъ когато се разрѣшава ѣдението на агнета. Отъ лѣвата — Свѣти Димитръ, който дава на рабоветѣ Божии хлѣбъ и вино, за гдѣто сж служили на Гога. Това е *Димитровденъ*, есенний праздниктъ, въ който день господаритѣ се расплащатъ съ работниците. На двѣтъ други страни Иванъ Шишманъ въ чиличена броня, на черенъ конь; на около него сж налѣпени портретитѣ на императоритѣ и кралѣтъ, произведеніята на искусството, разнасяни по славянскитѣ земи отъ Словацитѣ. Срѣщу Иванъ Шишманъ виси портрета на Крали-Марко, въоръженъ съ златно оръжие, на бѣлъ конь, а около него сж накачени портретитѣ на славянскитѣ пълководци юнаци, работа на сжщитѣ артисти, едни съ надписи, други безъ надписи. Иосифъ Понятовскій се хвърля въ Елстеръ: — „Като ме може съ слава да се спаси, съ слава погива.“ Суворовъ подскача съ пѣтела подъ мишницата; — „Слава Богу слава вамъ, Исмаилъ е взетъ и азъ тамъ“. Радецки свири на Италиянциѣ съ гайда, а Италиянциѣ викатъ: „Грубитѣ Кроати!“ и бѣгатъ. Паскевичъ съ императорскитѣ войски прѣминава прѣзъ Висла, а Поляциѣ зяпнали съ устата си и глѣдатъ: „Върви ти, азъ нѣма да огида, нека отиде той,“ и никой не се мърда. Бошнашкитѣ бейове на магарета дефилиратъ прѣдъ Омеръ-паша, съ лица обърнати къмъ опашкитѣ, а плещитѣ дигнати къмъ главата: това е новата еволюция. Хайдутъ Велко спасява народа християнскій и славянскій. Милошъ шиба съ камшикъ своитѣ министри за дѣто сж погѣмчили. Синѣтъ на Кара-Георги оставя княжеството, взима пушката и отива на ловъ. Съ тѣхъ наедно има и други славянски юнаци. По всичкитѣ стѣни сж налѣпени разни фотографии на наши и не наши, на ефендета, на людие отъ всичкитѣ страни на цѣлий свѣтъ, всичката негория въ лица. На срѣдага има голѣма масса, покрита съ дебелъ сливенски моровъ шаякъ, на массата два глобуса,